❡ Ad qd.i.quare.de censi.peruenit.

❡ Adulter dicitur qui nuptias violat.

❡ Adulterium dicitur quasi ad alterius thoꝝ accessus. vel qꝛ ad alterũ: qꝛ ex adulterio ab vno ꝯceptꝰ ad alteriꝰ hereditatẽ nascit̃. Et ſm Lodo.de roma ꝓ adulterio statute sũt quattuoꝛ pene de iure hodierno. Prima est separatio thoꝛi. Scđa est pena detrusionis in monasteriũ: vt ibi lachrymis lauet peccatũ qđ est pudoꝛ fateri. Tertia ẽ ꝙ scindunt̃ in panis ⁊ capillis añ ⁊ retro. Quarta est excõicatio que est maioꝛ omni pena in iure canonico. lꝫ pena adulterij de iure ciuili sit pena capitis. vt.ff.ad.l.iul. de adulte.l.coercende. sed Padue est pena.lx.ducatoꝝ. ⁊ h̃ in viro. sed in muliere est pena detrusionis in claustruꝫ. vt no.in.l.mancipia.C.de ser.fugi.

❡ Adulterinus est de adulterio cõceptus seu genitus. vñ adulterina moneta vel sigillũ dicit̃ falsa moneta vel falsum sigillum ad instar v̾e vel veri facta vel factũ.

De Aff.

❡ Afficere tria significat. vñ Afficit infoꝛmat punit cupit hec tria signat. Itẽ dicit̃ affectus non sufficit nisi sequat̃ effectus: vbi ex necessitate opus est facto vt.c.vlti.đ spõ. ⁊ de eo qui mit.in pos.ca.i.

❡ Affatim.id est gnãliter vel abundanter. ⁊ sic est media breuis. sꝫ media lõga.i.facũde. vñ Si dicas affati tũ significabis abũde. Affati dicẽs facũde significabis. vt h̃r i.c. vnico.de reli.do.li.vi.i glo. ⁊.xxiij.dist.ꝑterea.

❡ Affinis.est ꝗ hꝫ ꝯsanguineã alteriꝰ in vxoꝛẽ: vel eꝫ que habet ꝯsanguineũ alterius i maritũ.

❡ Affinitas est ꝓximitas ꝑsonaꝝ ex coitu ꝓueniẽs omni carẽs parẽtela: ⁊ hoc de iure canonico. ⁊ sic ꝯhitur affinitas tã ꝑ coitũ legitimũ q̃ꝫ ꝑ foꝛnicarium. Similiter dicit Gof. Affinitas est attinẽtia ꝑsonaꝝ ex copula ꝓueniens. Naꝫ qñ vir carnaliter ꝯiungit̃ vxoꝛi: oẽs ꝯsanguinei vxoris efficiuntur affines viro: ⁊ ecõtra. Sed inter cognatos vtriusq̃ꝫ nulla nascit̃ attinẽtia.đ ꝯsan. ⁊ affi.c. qđ sup his. ⁊ impedit matrimoniũ ꝯhendũ ⁊ dirimit iã ꝯctuꝫ. Dicũtur aũt affines q̃si ad alterius fines accedẽtes. vel ex eo ꝙ due cognationes que inter se diuerse sũt ꝑ nuptias vl̃ coitũ copulantur ⁊ alter ad alteriꝰ cognatõis finẽ accedit ſm hosti. Sed ſm leges affinitas est regularitas ꝑsonaꝝ ex nuptijs ꝯiunctaꝝ oĩ carens parẽtela vt.C.de nup.l.liberi. ⁊ tñ ſm glo.l.ꝯhit̃ ⁊ affinitas ꝑ ꝯcubinã. vt.xxxv.q.ij.c.de incestu. ⁊ ibi no. ⁊.ff.đ ꝯcu.l.i. Etiã ꝑ coitũ icestuosũ vel foꝛnicariũ. vt i.c.discretõi. ⁊.c.tue đ eo ꝗ cog.ꝯsan. vxo.sue. ⁊.xxxv.q.ij.nec eã. Alij tñ reputãt absurdũ ꝙ tale vinculũ legitimũ oꝛiat̃ ex coitu dãnato cuꝫ ex nuptijs ꝓueniat.ff.de gra.l.nõ facile.§.affines. ⁊.§.sciendũ. Oꝛit̃ tñ publice honestatis iustitia ſm gof.in ti. de deo ꝗ cog. ꝯsang.vx.sue. Ubi dicit etiã ꝙ affinitas ꝑ foꝛnicariũ coitũ ꝯcta nõ dirimit matrimoniũ: sed exactõeꝫ debiti interdicit. vt.dicto.ca.discretioni.

❡ Affidare est fidem dare.

❡ Affirmatio exponit̃ qñq̃ꝫ ꝑ negatiuã vt in.c. veniẽs de testi. vbi dr̃ in oꝛe duoꝝ vel triũ.s. ⁊ nõ paucoꝝ. qñq̃ꝫ ecõuerso. vt di.i.ius nãle. vbi dr̃ trãsire ꝑ agrũ alienũ nõ tuũ ꝑhas ẽ. iure ãt nãli oĩa sũt cõia.c.quo iure.viij.di.

❡ Affictus penes vulgare lõbardoꝝ ⁊ tuschanoꝝ ſm pe. đ ramp. ⁊ abbatẽ dr̃ cẽsus ꝗ dat̃ rõe ꝑdioꝝ ꝓut vr̃ velle i. spe.de lo. ⁊ ꝯdu.§.seqt̃.in ꝑn.ide affictare. ⁊ est locare ad fictũ ⁊ ad firmũ. vt in.c.pisanis.de resti.spo.

De Ag.

❡ Agaço dr̃ custos equoꝝ. ⁊ idẽ dr̃ eqtus. ꝓꝑe tñ agaço dr̃ custos vel pastoꝛ asinoꝝ. iuxta illud greciste: asinoꝝ pastoꝛ agaço. ⁊ h̃r in.l.agaço.ff.si q̃.pau.fe.di.

❡ Agentes in rebus sũt illi qbꝰ cura euictionũ mandat̃ ⁊ erãt oli ꝑ̃es diuerse diuisi per diuersos numeros: ⁊ quilibet numerus habebat propꝛiuꝫ.C.de offi.magi.of.li. ⁊ tales dicebantur pꝛincipes.

❡ Agere est gnãle ad oĩa que fiũt tã re q̃ꝫ verbis tã iter viuos q̃ꝫ i vltia volũtate. nam faciẽs testm̃ dr̃ agere sicut ⁊ emẽs vendẽs locãs ⁊c̃. Sed gerere ꝯꝑhendit tm̃ illđ qđ fit re ⁊ nõ v̾bis: ⁊ sic faciẽs testamentũ nõ dicit̃ gerere.ff. verb.ob.l.v̾ba contraxerunt.

❡ Ager appellat̃ area vel cãpus i rure vel locus.s.vacuus ꝗ sine villa ẽ. vt i.l.ager.ff.de v̾b.sig. sed ager cuꝫ edificio appellat̃ fũdꝰ vel ꝑ̃diũ vrbanũ. ⁊ ager nudꝰ vel area nuda sine edificio dr̃ rusticũ ꝑ̃diũ vel ager rusticus.

❡ Ager vectigalis. respice infra vectigalis.

❡ Ager emphiteoticus. respice ĩfra emphiteota.

❡ Agon ẽ certamẽ. ide agonista ⁊ agoniculus ⁊ ẽ ille ꝗ pugnat vel certat. vt.ff.de mu. ⁊ ho.l.fi.§.magistrati.

❡ Agonete sunt pꝛincipes ludi. vt.ff.de alea.l.i.§.in eum vbi notat accur.in glo.

❡ Agricola dr̃ q̃si agrũ vel agros colẽs ⁊ ẽ nomen cõe ad oẽs agricolas. Sꝫ noĩa spãlia agricolaꝝ sũt illa qꝛ agricolarũ qdã sũt ascripticij. qdã cẽsiti. alij ꝑpetui. aliꝗ coloni ꝯditionales. alij inqlini. alij oꝛiginarij. alij simpl̃r coloni nũcupant̃. de qbus oĩbus ĩfra locis suis dicet̃.

❡ Agricole ⁊ censiti ꝓut qdã dicũt sunt duo noĩa substantiua ꝑ endiadim talẽ figurã copulata vt sit sensus de agricolis ⁊ censitis.i. de agricols censitis q̃si cẽsualibꝰ. ⁊ habetur simile.ff.de tutelis.l.i. vbi dicit̃ ꝙ tutela est vis et potestas. ⁊ exponit̃.i. violenta ptãs. ita exponat̃ agricole ⁊ censiti.i.agricole censuales. vnde v̾sus. Uteris endiade si dixeris arma uirũq̃ꝫ.i.armatũ virũ ſm v̾gi. ⁊ grecistaꝫ. Dicunt̃ aũt censiti quasi censibus ascripti. ⁊ ꝯstituuntur eo modo quo ascripticij. Uerũtamẽ iter cẽsitũ ⁊ ascripticium est differẽtia sed nõ certa. Quidã dicũt ꝙ cẽsitus sit ille ꝗ nascitur ex ascripticio. Alij dicũt ꝙ illa sit differentia qꝛ censitus est ille ꝗ rei certe ãnuatim ꝓ̃stande obligatus ẽ. ascripticius autẽ est obligatus ad rẽ incertam puta ad tertiã vel ad quartã partẽ fructuũ ex fundo ꝓueniẽtium. aliqñ tñ etiam censitus capitur large vt etiã ascripticium ꝯꝑhendat. qñq̃ꝫ pꝛoꝑe ⁊ stricte. qdam tñ dicunt ꝙ hi nõ possunt testari inter suos: cuꝫ alienis tñ dimittũtur. Ioã.an.aũt dicit ꝙ possũt testari iter suos sed nõ iter alienos. pñt.n. iter eos ꝗ sũt de familia. ſm Ioan. ⁊ accur.

❡ Agricole ꝑpetui vocabantur illi qui validi erant in coꝛpoꝛe miseraq̃ꝫ inertiam simulantes. ⁊ ea que veris miseris erant assignata ad sustentationẽ ex publico percipiẽda diminuentes: quos ꝓditoꝛ studiosus etiã diligens detegens ad perpetuum coꝛonatum redigit: si erant liberi. Si v̾o serui qui talia fingebant dominus eis carebat ⁊ ꝓditoꝛi assignabant̃. lꝫ quidam dicant ꝙ hoc sit coꝛrectuꝫ per autenticum de questoꝛe. alij tamen dicunt ꝙ nõ. De alijs speciebꝰ ⁊ differẽtijs agricolarum ĩuenies loco suo ĩfra ascripticius ⁊ colonus.

❡ Agrimessoꝛ est ꝗ agros mensurat ⁊ metitur ⁊ fines per debitam mẽsuram distinguit. Dictus quasi agros metẽs ⁊ alibi vocat̃ libꝛipens. Qui si dolose falsum fecerit vel fines male distinxerit tenet̃ actõe i factuꝫ. uide de hoc đ ꝑ̃scrip.c.qꝛ iudicãte.in glo.

❡ Ageribus nili non rumpendis cauetur quia ĩ Egypto non pluit sed nilus egreditur ⁊ inundat agros. vnde ꝗ rũpit ibi ageres ĩcurrit crimen quasi lese maiestatis. Et pena eius est vt i eodem loco vbi ruperat ageres ⁊ vsurpauerit valles nili fluentis flumĩs đ pꝛopꝛijs ⁊ vetustis vsibus in duodecĩ cubitoꝛum flãma cõburat̃: ⁊ ꝯsocij ⁊ ꝑticipes sceleris depoꝛtentur ⁊ eoꝛũ bona publicentur.C.de nili age.non rũpen.l.vnica.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0017
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST